

1. I detmindste to Trediedele af de tilstedeværende i Affordspørgsmaalet stemmeberettigede Fordringshavere maa erklære sig for Affordforflagets Antagelse;

2. Det samlede Beløb af de Fordringer, hvis Hænderhavere antage Affordforflaget, maa udgjøre mindst tre Fjerdedele af det samlede Beløb af alle de Fordringer, som give Ret til at deltage i Afstemningen om Affordforflaget.

§ 108.

Opnaas i den Stiftesamling, hvori Affordspørgsmaalet stilles til Afstemning, vel det fornødne Stemmeantal i Henseende til Personerne (§ 107, 1°) eller i Henseende til Fordringsbeløbet (§ 107, 2°), men ikke i begge Henseender, berammer Stifteretten et nyt Møde, som bliver at afholde senest inden 14 Dage, i hvilket Affordspørgsmaalet paany sættes til Afstemning. Opnaas der ikke i dette Møde den i § 107 fordrede Stemmeskerhed i begge Henseender, er Affordforflaget forkastet, og der kan ikke mere under Konkursbehandlingen finde nogen yderligere Forhandling om Afford Sted.

§ 109.

Befindes det, at Stemmegivningens Resultat er forskjelligt, eftersom de bestridte Fordringer eller de af deres Hænderhavere afgivne Stemmer (§ 106) regnes med eller ikke, har Stifteretten efter at have anstillet nærmere Undersøgelse at bestemme, hvormange af de bestridte Fordringer og for hvilket Beløb disse skulle komme i Betragtning ved Afstemningen; dog behøver Stifteretten selvfølgelig ikke at strække denne Undersøgelse længere end saavidt, at Afstemningen giver et bestemt Resultat enten til Affordens Antagelse eller Forkastelse, hvad enten de øvrige bestridte Fordringer regnes med eller ikke. Finder Stifteretten, at en saadan foreløbig Afgjørelse efter de bestridte Fordrings Beskaffenhed ikke kan finde Sted, erklærer den Affordforflaget for forkastet.

Forinden Stifteretten afgiver sin heromhandlede Bestemmelse, kan den indhente Kurators Betænkning.

Denne Afgjørelse er uden Virkning med Hensyn til Fordringens Bedømmelse, dersom den senere maatte blive gjort til Gjenstand for Retstvist.

§ 110.

Privilegerede Fordringshavere kunne ikke ved Afforden tvinges til noget Afslag i eller nogen Genstand med deres Krav; de maa, naar de ikke selv give Afkald herpaa, tilfredsstilles for deres Fordrings fulde Beløb, saasnart disse forfalde.

Fordringshavere, som indtage samme Plads i Konkursordenen, maa i Afforden behandles paa lige Maade, medmindre Noget særlig samtykker i at underkastes en mindre gunstig Behandling end de andre.

§ 111.

De Fordringshavere, hvis Krav ei ere anerkjendte, blive i Afforden foreløbig at behandle ganske paa samme Maade, som om Kravet ikke var bestridt.

§ 112.

Afsluttet Afford har ingen Indflydelse paa Fordringshaveres Rettigheder mod Forlovere og Andre, som hæfte tilligemed Skyldneren.

§ 113.

Panthavere berøres, forsaavidt deres Panteret angaar, ikke ved Afforden.